

פרק א': פרשנות

הנורות

1. בפקודה זו -

"סימן" - אותיות, ספרות, מלים, דמויות או אותות אחרים או צירופם של אלה, בשני ממדיב או בשלושה;

"סימן מסחר" - סימן המשמש, או מיועד לשמש, לאדם לענין הסוכין שהוא מייצר או סוחר בהם;

"סימן מסחר רשום" - סימן מסחר הרשום בפנקס סימני המסחר לפי הוראות פקודה זו;

"סימן שירות" - סימן המשמש, או מיועד לשמש, לאדם לענין השירות שהוא נותן;

"סימן גאסטר" - סימן המיועד לשמש בידי אדם, שאינו מנהל עסק, לאישור מקורם של טובין פלונים שיש לו ענין בהם, מרכיביהם, דרכי ייצורם, איכותם או תכונה אחרת

מתכונותיהם, או לאישור סיכו, איכותו או סוגו של שירות פלוני שיש לו ענין בו;

"סימן קיבוצי" - סימן מסחר או סימן שירות השייך לחבר-בני-אדם שיש לו ענין בסוכין

או בשירות שהסימן מיועד לצינם, וחברי החבר משתמשים, או מתכוונים להשתמש,

באותו סימן לגבי הסוכין או השירות;

"הפרה" - שימוש בידי מי שאינו זכאי לכך -

(1) בסימן מסחר רשום או בסימן הדומה לו, לענין סוכין שלגביהם נרשם

הסימן או סוכין מאותו הגדר;

(2) בסימן מסחר רשום, לשם פרסום סוכין מסוג הסוכין שלגביהם נרשם

הסימן או לשם פרסום סוכין מאותו הגדר;

"מדינת האיגוד" - מדינה שהיא חברה באיגוד להגנת הקנין התעשייתי מכוח אמנת פריס

בדבר הננת הקנין התעשייתי, לרבות שטחי ארץ שהאמנה החלה עליהם מכוח סעיף

16 שני לאמנה.

תחלת הוראות על סימני שירות

2. הוראות פקודה זו החלות על סימני מסחר יחולו על סימני שירות, בשינויים המחייבים

לפי הענין, וכל מקום בפקודה זו שנאמר בו "סימן מסחר" - אף סימן שירות במשמע,

ו"סוכין" - אף שירות במשמע, והוא כשאין הוראה אחרת לענין זה.

דין סימן מאשר וסימן קיבוצי

3. סימן מאשר וסימן קיבוצי דינם כדין סימן מסחר וסימן שירות, וכל מקום בפקודה זו

שנאמר בו "סימן מסחר" או "סימן שירות", אף סימן מאשר וסימן קיבוצי במשמע; והכל

בכפוף לאמור בסעיפים 14 ו-15.

פרק ב': פוקס סימני המסחר

הפנקס ותכנו

4. לענין פקודה זו יתנהל פוקס לרישום סימני מסחר (להלן - הפנקס); הרישום יהיה

לפי פרטים אלה:

(1) שם בעל הסימן, מעבו ומשלח ידו;

(2) הודעות על העברה או מתן רשות;

(3) ויתורים;

(4) תנאים והגבלות;

(5) כל פרט אחר שנקבע לענין סימני מסחר רשומים.

נקבע בוועדה הותקה חוק ומשפט של הכנסת ביום ב' בסיון תשל"ב (15 במאי 1972) לפי סעיף 16 לסקודה סדר

השלטון והמשפט, תש"ח-1948; הצעת הנוסח פורסמה בהנ"ח 25, עמ' 518.

נוסח חדש זה בא במקום פקודת סימני המסחר, 1938: ע"ר 1938, תוס' 1 מס' 843, עמ' 103; ע"ר 1941, תוס' 1

מס' 1154, עמ' 124; ע"ר תשי"ח, תוס' א' מס' 25, עמ' 01; ס"ח תשס"ו, עמ' 28; ס"ח תשכ"ה, עמ' 94.

1 כתבי אמנה 312, כרך 10, עמ' 405.

5. שר המשפטים יזנה רשם סימני מסחר (להלן – הרשם) ובפיקוחו יתנהל הפנקס.

הרשם

6. (א) הפנקס יהיה פתוח לעיון הציבור בכל שעה נוחה, בהתאם לתקנות.

הציבור

(ב) העתק נאודשר של כל רישום יינתן לכל אדם לפי דרישתו תמורת האגרה שנקבעה.

פרק ג': כשרות לרישום

7. אדם המבקש לו זכות ייחודית להשתמש בסימן פלוגי כסימן מסחר רשאי לבקש רישום הסימן על פי הוראות פקודה זו.

זכות ייחודית
לסימן מסחר

8. (א) אין סימן כשר לרישום כסימן מסחר אלא אם יש בו כדי להבחין בין הטובין של בעל הסימן לבין הטובין של אחרים (להלן – בעל אופי מבחין).

סימנים כשרים
לרישום

(ב) הרשם או בית המשפט הבאים לקבוע אם סימן מסחר המשמש למעשה הוא בעל אופי מבחין, רשאים לשקול עד כמה הפך השימוש למעשה את הסימן לבעל אופי מבחין בטובין שלגביהם נתבקש או נעשה הרישום.

9. סימן מסחר יכול שיוגבל, כולו או מקצתו; לצבע או לצבעים מוגדרים; הרשם או בית המשפט, בכואם להחליט בדבר אפיו המבחין, יחשבו בהגבלה זו; במידה שסימן מסחר רשום ללא הגבלת צבע יראו כאילו הוא רשום לכל הצבעים.

הגבלה לצבעים
מסויימים

10. (א) סימן מסחר יירשם לגבי טובין מסויימים או סוגי טובין מסויימים.

היקף הרישום

(ב) ככל שאלה בדבר סיווג טובין יכריע הרשם, והחלטתו תהיה סופית.

11. סימנים אלה אינם כשרים לרישום:

סימנים שאינם
כשרים לרישום

(1) סימן המרמז על קשר עם נשיא המדינה או עם ביתו או על חסותו של הנשיא, וסימן שניתן להסיק ממנו על קשר או חסות כאמור;

(2) דגלי המדינה ומוסדותיה או סמליהם, דגלי מדינות חוץ וארגונים בין-לאומיים וסמליהם, וכל סימן הדומה לאחד מהם;

(3) שלטי יחסין רשמיים, אותות וחומות רשמיים שמדינה נהגת לציין בהם פיקוח או ערכות, וכל סימן הדומה להם, וכן סימן שניתן להסיק מכנו שבעלו נהנה מחסות ראש מדינה או ממשלה או שהוא מספק טובין או מעניק שירותים לראש מדינה או ממשלה, והכל אם לא הוכח לרשם כי בעל הסימן זכאי להשתמש באותו סימן;

(4) סימן שמופיע בו ביטוי מאלה – "פטנט", "נרשם פטנט", "על פי כתב ממלכתי", "רכוש", "מידגם רשום", "זכות יוצרים", "חיקויו של זה – זיוף" – או ביטוי כיוצא באלה;

(5) סימן הפוגע או העלול לפגוע בתקנת הציבור או במוסר;

(6) סימן שיש בו כדי להטעות את הציבור, סימן המכיל ציון מקור כוזב וסימן המעודד התחרות בלתי הוגנת במסחר;

(7) סימן הזהה עם סמל בעל משמעות דחית בלבד, או הדומה לו;

(8) סימן שיש עליו תמונתו של אדם, זולת אם נתקבלה הסכמתו של הנוגע בדבר, ואם היא תמונתו של אדם שמת – ידרוש הרשם הסכמתם של שאיריו, זולת אם קיימים לדעתו טעניים סבירים שלא לעשות כן;

(9) סימן הזהה עם סימן שהוא שיין לבעל אחר וכבר הוא רשום בפנקס לגבי אותם טובין או טובין מאותו הגדר, והוא הדין בסימן הדומה לסימן כאכור עד כדי שיש בו להטעות;

(10) סימן המורכב מספרות, אותיות או מלים, הנוהגות במסחר לציונם או לתיאורם כל טובין או סוגי טובין או הנוגעות במישרין למהותם או לאיכותם, זולת אם הוא בעל אופי מבחין כמשמעותו בסעיפים 8(ב) או 9;

(11) סימן שמשמעותו הרגילה גיאוגרפית או שם משפחה, אם אינו מוצג בדרך מיוחדת, זולת אם הוא בעל אופי מבחין כמשמעותו בסעיפים 8(ב) או 9.

סימן זהה עם שמו של אחר

12. הרשם רשאי לטרכ לבקשת רישומו של סימן מסחר הזהה עם שמו של אדם אחר או של עסקן או הדומה לאותו שם, לרבות שם עסקן, או המכיל שם זהה או דומה כאמור, אם יש בסימן כדי להטעות את הציבור או לגרום התחרות בלתי הוגנת.

שם או תיאור של טובין

13. סימן המכיל גם שם או הגדר של טובין, רשאי הרשם לטרכ לרשמו לגבי טובין אחרים, אולם הוא רשאי לרשמו כך אם בשימושו למעשה משתנה הסימן בהתאם לטובין שלהם הוא משמש, והמבקש הוסיף בבקשתו הערה על כך.

רישום סימן מאשר

14. (א) הרשם רשאי לרשום סימן מאשר, אם הוא שוכנע שיש ביכלתו של בעל הסימן לקיים את ההכונות שאוחזו סימן מיועד לסמנן.

(ב) סימן מאשר ניתן לרישום אף אם אינו בעל אופי מבחין כנדרש לפי סעיף 8(א).

(ג) לא יועבר סימן מאשר אלא לאחר קבלת רשות לכך מן הרשם.

רישום סימן קיבוצי

15. (א) הרשם רשאי לרשום סימן קיבוצי אם שוכנע שהסימן מיועד לשימושם של חברי חברת-בני-אדם ושיש להקבר פיקוח על שימושם בסימן.

(ב) לכל ענין שבפקודה זו יראו את שימושם של חברי הקבר בסימן קיבוצי כשימושו של הקבר, ואין נפקא מינה אם הקבר עצמו משתמש או מתכוון להשתמש בו.

(ג) לא יועבר סימן קיבוצי אלא לאחר קבלת רשות לכך מן הרשם.

רישום סימנים הרשומים בתוך-לארץ

16. (א) על אף האמור בסעיפים 8 עד 11 לא יטרכ הרשם רישומו של סימן מסחר הרשום כסימן מסחר בארץ מוצאו, אלא באחת מאלה:

(1) רישום הסימן בישראל יפגע בזכויות שרכש בישראל אדם אחר;

(2) הסימן אינו בעל אופי מבחין;

(3) הכימן מורכב אך ורק מאותיות או ציונים העשויים לשמש במסחר כדי לציין את סוג הטובין, איכותם, כמותם, מקום מוצאם, ייעודם, תקופת ייצורם או שוריים;

(4) הסימן שגור בשפת הדיבור או במנהגי המסחר ההגונים והמקובלים בישראל;

(5) הסימן נוגד את תקנת הציבור או המוסר;

(6) יש בסימן כדי להטעות את הציבור.

(ב) "ארץ מוצא", לענין סימן מסחר שמבקשים לרשמו על פי סעיף זה – מדינת האיגוד שבה יש למבקט מפעל תעשייתי או מסחרי פועל ורציני, ואם אין לו מפעל כזה בתחומי מדינה כאמור – מדינת האיגוד שבה מקום מושבו, ואם אין לו מקום מושב בתחומי מדינה כאמור – מדינת האיגוד שהוא אזרח.

(ג) קיבל הרשם לרישום סימן שלא היה נרשם לולא היראות סעיף קטן (א), יצוין הדבר בעת פרסום הבקשה ובפנקס.

פרק ד': הליכי רישום

17. הטוען לבעלות על סימן מסחר שבשימושו או המיועד לשימושו ורוצה לרשום את הסימן, יגיש לרשם בקשה בכתב על כך בדרך שנקבעה.

קשה

18. בכפוף להוראות פקודה זו רשאי הרשם לדחות בקשה או לקבל אותה כמו שהיא או בתנאים, בתוקנים או בשינויים, או בהגבלות שימצא לנכון להטיל לגבי דרך השימוש או מקום השימוש או לגבי ענין אחר.

זכויות הרשם

19. דחה הרשם בקשה, תהא החלטתו נתונה לערעור לפני בית המשפט העליון.

יעור

20. הרשם או בית המשפט העליון רשאים בכל עת לתקן טעות שבבקשה או שבנוגע אליה, בין לפני קיבולה ובין לאחריו, או להרשות למבקש לתקן אותה בתנאים שיראו מתאימים.

זווה ותוקנים

21. (א) היה סימן מסחר מכיל דבר המקובל באותו מסחר או דבר שאינו בעל אופי מבחין מבחינה אחרת, וראו הרשם או בית המשפט העליון שאין בעל הסימן זכאי לשימוש ייחודי בדבר האמור או במקצתו, רשאים הם, בכואם להחליט אם יירשם הסימן או אם יישאר רשום בפנקס, לדרוש כתבאי לכך שבעל הסימן יוותר על הזכות לשימוש ייחודי באותו דבר או יוותר ויתור אחר הנחוץ לדעתם לשם קביעת זכויותיו לפי הרישום.

יישום ויתור

(ב) דיתור לפי סעיף זה לא יפגע אלא בזכויות בעל הסימן הנובעות מרישומו של הסימן, אך לא בשום זכות אחרת שלו.

22. (א) לא מילא המבקש אחר דרישת הרשם תוך המועד שקבע ונתן הרשם למבקש הודעה בכתב בטופס שנקבע, ועברו שלושה חודשים מיום מתן אותה הודעה ולא מילא המבקש אחר הדרישה – רשאי הרשם לראות את הבקשה כבטלה.

יטול בקשות

(ב) הרשם רשאי להאריך את המועדים שנקבעו לפי סעיף זה אם נתבקש לעשות זאת בדרך ובמועד שנקבעו בתקנות ואם נתן המבקש טעמים סבירים למתן הארכה.

23. קובלה בקשה, בין כמו שהיא ובין בתנאים או בהגבלות, יפרסם הרשם, על חשבון המבקש, בהקדם האפשרי לאחר הקיבול ובדרך שנקבעה, את הבקשה כפי שקובלה ובנקיבת כל תנאי והגבלה שעל פיהם קובלה.

רסום

24. (א) תוך שלושה חדשים מיום הפרסום, או תוך זמן אחר שנקבע, רשאי כל אדם התנגדות להגיש לרשם הודעה על התנגדותו לרישום הסימן.

(ב) הודעה כאמור תימסר בכתב בדרך שנקבעה, ויפורטו בה נימוקי ההתנגדות.

(ג) עותק של ההודעה ישלח הרשם למבקש.

(ד) המבקש ישלח לרשם, בדרך ובזמן שנקבעו, חשובה להתנגדות, המפרטת את הנימוקים שעליהם הוא מבסס את בקשתו.

(ה) לא שלח המבקש תשובה כאמור, יראו כאילו זנח את בקשתו.

(ו) שלח המבקש תשובה, יתן הרשם עותק ממנה למי שהודיע על התנגדותו, ישמע את בעלי הדין אם נדרש לכך, ישקול את הראיות ויחליט אם יש להרשות את הרישום, ובאילו תנאים.

25. (א) החלטת הרשם לפי סעיף 24 (ו) תהיה נתונה לערעור לפני בית המשפט העליון. ערעור

(ב) ערעור לפי סעיף זה יוגש תוך שלושים יום מיום החלטת הרשם.

(ג) בערעור ישמע בית המשפט, אם נדרש לכך, את בעלי הדין ואת הרשם, ויתן פסק דין הקובע אם יש להרשות את הרישום ובאילו תנאים.

(ד) כמשך שמיעת הערעור רשאי כל בעל דין להגיש בדרך שנקבעה, או ברשות המיוחדת של בית המשפט, הומר נוסף לעיונו של בית המשפט.

(ה) לא יוכל המתנגד או הרשם להגיש נימוקי התנגדות נוספים על אלה שפירט המתנגד בהודעה על התנגדותו, אלא ברשות בית המשפט הדין בערעור; הוגשו נימוקים ברשות כאמור, רשאי המבקש, אם נתן הודעה בדרך שנקבעה, לבטל את בקשתו בלי שיחוייב בתשלום הוצאות המתנגד.

(ו) בית המשפט רשאי, לאחר ששמע את הרשם, להרשות סימן מסחר שמבקשים רישומו ישונה בדרך שאינה פוגעת באופן ממשי בזהותו; סימן ששונה כך יפורסם בדרך שנקבעה בטרם יירשם.

26. הוגשה בקשה וקובלה, ועבר זמנה של הודעת התנגדות ולא היתה התנגדות, או היחה התנגדות והוחלט בה לטובת המבקש, ישלם המבקש את האגרה שנקבעה והרשם ירשום את סימן המסחר, זולת אם קובלה הבקשה בטעות או אם הורה בית המשפט הוראה אחרת.

27. התאריך שבו הוגשה הבקשה לרישום סימן מסחר יירשם כתאריך רישומו.

28. נרשם סימן מסחר, יתן הרשם למבקש תעודה על כך כטופס שנקבע. תעודה רישום

29. הגישו אנשים שונים בקשות נפרדות להירשם כבעלי סימני מסחר זהים או דומים, לגבי אותם טובין או הגדר טובין, רשאי הרשם שלא לרשום אף אחד מהם עד שנקבעו זכויותיהם בהכחמה שבא עליה אישור הרשם, ובאין הסכמה כאמור יעביר את הסכסוך לבית המשפט העליון. בקשות מתחרות לסימנים זהים

30. (א) ראה הרשם שהיה שימוש מקביל בתום לב, או שהיו נסיבות מיוחדות אחרות המצדיקות לדעתו רישומם של סימני מסחר זהים או דומים, לגבי אותם טובין או אותו שימוש מקביל

הגדר טובין, על שמם של בעלים אחדים, רשאי הוא להרשות רישום כאמור בתנאים
ובהגבלות שיראה לנכון או בלעדיהם.

(ב) החלטת הרשם לפי סעיף קטן (א) תהיה נתונה לערעור לפני בית המשפט העליון;
ערעור כאמור יוגש הן שלושים יום מיום החלטת הרשם; בערעור יהיו לבית המשפט
כל הסמכויות הנתונות בסעיף קטן (א) לרשם.

פרק ה': תקף הרישום וחידושו

31. תקפו של רישום סימן מסחר הוא שבע שנים מיום הנשט הבקשה לרישום, ולאחר מכן
ניתן להזריך את תקף הרישום על פי הוראות סעיפים 32 עד 35.

תקופת תקפו של
רישום

32. על פי בקשת הבעל הרשום של סימן מסחר, שהוגשה בדרך שנקבעה ותוך הזמן שנקבע,
יחדש הרשם את רישום סימן המסחר לארבע עשרה שנה מיום הפקיעה של הרישום המקורי
או של חידושו האחרון (להלן – יום הפקיעה).

חידוש רישום

33. (א) לפני יום הפקיעה ישלח הרשם לבעל הרשום, במועד ובדרך שנקבעו, הודעה
בדבר התאריך שבו יפקע הרישום ובדבר התנאים לענין תשלום אגרות וענינים אחרים,
שבהם יחודש הרישום.

הודעת פקיעה

(ב) אם עד ששה חדשים לאחר יום הפקיעה לא שולמה האגרה, ימחק הרשם את
סימן המסחר, ואולם –

(1) אם שולמה האגרה תוך ששת החודשים האמורים, תיוסף לאגרה תוספת
בשיעור שנקבע;

(2) רשאי הרשם, אם שוכנע שמן הצדק לעשות כן, להחזיר את הרישום
לתקפו, בתנאים שיראה ולאחר תשלום האגרות שלא שולמו והאגרה הנוספת
שנקבעה לענין זה.

34. סימן מסחר שנמחק מפני שלא שולמה אגרת חידוש, יראוהו בכל זאת, כמשך שנה
לאחר המהיקה, כאילו הוא סימן מסחר רשום לענין כל בקשה לרישום.

סימן מסחר שלא
חודש

35. הוראות סעיף 34 לא יחולו אם שוכנע הרשם שנתקיים אחד מאלה:

סייגים לחידוש

(1) כמשך שנתיים שקדמו למחיקת סימן המסחר לא היה בו שימוש עסקי
בתום לב;

(2) השימוש בסימן המסחר שמבקשים רישומו אינו עלול לגרום הטעיה או
ערבוביה בגלל שימוש קודם בסימן המסחר שנמחק.

פרק ו': שינויים וביטולים

36. (א) הרשם רשאי, לפי בקשת הבעל הרשום של סימן מסחר, שהוגשה בדרך שנקבעה –

שינוי ברישום
לפי בקשת הבעל

(1) לתקן טעות בשמו או במענו;

(2) לרשום שינוי בשמו או במענו;

(3) למחוק טובין או סוגי טובין מאלה שלגביהם נרשם סימן המסחר;

(4) לרשום לגבי סימן המסחר ויתור או תזכורת שאינה מרחיבה בשום פנים את
הזכויות הנובעות מרישומו הקיים;

(5) לבטל רישומו של סימן המסחר בפנקס.

(ב) החלטת הרשם לפי סעיף קטן (א) תהיה נתונה לערעור לפני בית המשפט העליון.

37. (א) הבעל הרשום של סימן מסחר רשאי לבקש מהרשם, בדרך שנקבעה, רשות להוסיף על סימן המסחר או לשנותו, באופן שלא תהיה פגיעה ממשית בזהותו.

(ב) הרשם רשאי לסרב מתן רשות כאמור או לתת אותה בתנאים ובהגבלות כפי שימצא לנכון; סירוב או רשות מותנית או מוגבלת כאמור יהיו נתונים לערעור לפני בית המשפט העליון.

(ג) ניתנה רשות כאמור, יפורסם סימן המסחר, כפי ששונה, בדרך שנקבעה.

38. (א) בכפוף להוראות פקודה זו, נוי שנבצע על ידי שתרושומת פלונית לא נרשמה בפנקס או נשמטה ממנו, או נרשמה בו בלי סיבה מספקת, או נשארה בו שלא כדין, או חלו בה טעות או פגם, רשאי להגיש בקשת תיקון, בדרך שנקבעה, לבית המשפט העליון, או תחילה לרשם, לפי בחירת המבקש.

(ב) הרשם רשאי, ככל שלב של ההליכים, להפנות את הבקשה לבית המשפט העליון; ורשאי הוא, לאחר שמיעת בעלי הדין, להחליט בענין שביניהם בכפוף לערעור לפני בית המשפט העליון.

(ג) בית המשפט רשאי, ככל הליך לפי סעיף זה, לפסוק בכל שאלה שנחוץ או רצוי לפסוק בה לענין תיקון הפנקס.

(ד) היתה תרומית ברישומו או בהעברתו של סימן רשום, רשאי הרשם עצמו להגיש בקשה לבית המשפט לפי הוראות סעיף זה.

39. (א) בקשה לפי סעיף 38 למחיקת סימן מסחר מהפנקס, מחמת שהסימן אינו כשר לרישום לפי סעיפים 7 עד 11 לפקודה, או מחמת שרישום הסימן יוצר התחרות בלתי הוגנת לגבי זכויותיו של המבקש בישראל, תוגש תוך חמש שנים מיום מתן תעודת הרישום לפי סעיף 28.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) –

(1) סימן מסחר של תושב חוץ הרשום בארץ מוצאו לא יימחק אלא אם נתקיים בו תנאי הפוסל אותו לרישום על פי הוראות סעיף 16;

(2) סימן מסחר של תושב חוץ אשר אינו כשר לרישום על פי הוראות סעיפים 8 עד 11 ונרשם על פי הוראות סעיף 16, יהא ניתן למחיקה, בשל כל נימוק הפוסל אותו לרישום על פי הוראות סעיפים 8 עד 11, בכל עת לאחר שחודל להיות רשום בארץ מוצאו; אין בהוראה זו כדי למנוע מבעל הסימן להוכיח כי בעת הגשת הבקשה למחיקה היה הסימן ראוי לרישום אילו הגיש תושב ישראל את הבקשה לרישומו.

40. ציווה בית המשפט לתקן את הפנקס, יורה שבעל הדין שזכה ימציא לרשם הודעה על התיקון, ועם קבלת ההודעה יתקן הרשם את הפנקס בהתאם לצו.

41. (א) בלי לפגוע בכלליות הוראותיהם של סעיפים 38 עד 40 רשאי כל אדם מעוניין להגיש בקשה לביטול רישומו של סימן מסחר על יסוד הנימוק, שלא היתה כוונה בתום לב להשתמש בסימן המסחר בקשר לטובין שלגביהם הוא רשום ושלמעשה לא היה שימוש בתום לב בסימן המסחר בקשר לטובין שלגביהם הוא רשום או לא היה שימוש כאמור תוך השנתיים שקדמו לבקשת הביטול.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו אם הוכח שאי-השימוש נבע מגסיבות מיוחדות במסחר ולא מכוונה שלא להשתמש בסימן, או לזנוח אותו, לגבי הטובין האמורים.

(1) לענין סעיף זה יראו כל אחד מהמעשים המנויים להלן כאילו אין שימוש בתום י"ב בסימן מסחר:

(1) שימוש בסימן המסחר בישראל בפרסומת בלבד, בין בעתונות מקומית ובין בעתונות חוץ המגיעה לישראל, זולת אם קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות, לדעת בית המשפט או הרשם, שלא להשתמש בסימן על גבי טובין המיוצרים בישראל או הנמכרים כאן;

(2) ביטול רשות לשימוש בסימן שניתנה לפי סעיף 50, ליצרן בישראל זולת אם הרשות בוטלה עקב הפרת תנאים, או משום שנותן הרשות מתכוון לייצר בעצמו את המוצר שלכימונו נועד הסימן או לתת את הרשות ליצרן אחר בישראל.

(ד) הבקשה לכיטול תוגש, בדרך שנקבעה, לבית המשפט העליון או תחילה לרשם, לפי בחירת המבקש.

(ה) הרשם רשאי, בכל שלב של ההליכים להפנות את הבקשה לבית המשפט העליון; ורשאי הוא, לאחר שמיעת בעלי הדין, להחליט בענין שביניהם בכפוף לערעור לבית המשפט העליון.

42. (א) בכל הליך משפטי שבו הסעד הנדרש כולל שינוי או תיקון בפנקס, רשאי הרשם להתייצב ולהשמיע דברו, תזכרה עליו להתייצב אם הורה על כך בית המשפט.

זכות הרשם להודעה על הליכי תיקון

(ב) במקום שיתייצב וישמיע דברו רשאי הרשם, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת, להגיש לבית המשפט כתב התום בידו, וכו' פרטים בדבר ההליכים לפניו בנושא הנדון, או בדבר נימוקי החלטתו בנושא, או בדבר הנהגה והנהל המקובלים במשרד בענינים דומים, או בכל דבר הנוגע לענין ובגדר ידיעתו כרשם, כפי שיראה מתאים; כתב כאמור יראו כראיה באותו הליך.

43. רשאי הרשם, באישור שר המשפטים, להחקין תקנות, לקבוע טפסים ולעשות כל דבר שיראה מוציל, כדי לייפות כוחו לתקן את הפנקס, דרך רישום, מחיקת רישום או שינוי, ככל שיידרש למען התאם תיאוריהם של טובין או של סוגי טובין שנרשמו לגביהם סימני מסחר לכל סיווג חדש או מתוקן שנקבע.

תקנות בדבר התאמת רישומים לסיווג חדש

44. (א) בהפעלת סמכות שניתנה לו לפי סעיף 43 לא יתקן הרשם את הפנקס תיקון שיש בו כדי להוסיף טובין או סוגי טובין על אלה שלגביהם נמצא רשום סימן מסחר, בין בסוג אחד ובין בכמה סוגים, בתכופ לפני התיקון, או שיש בו להקדים את תאריך רישומו של סימן מסחר לגבי טובין מסויימים.

התאמת רישומים

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו אם שוכנע הרשם כי מדובר בטובין שלגביהם מילוי ההוראות האמורות יגרום טיבוך בלתי סביר, וכי ההוספה או הקדמת התאריך אינה נוגעת לכמות ממשית של טובין ואינה פוגעת באופן ממשי בזכויותיו של אדם.

45. (א) הרשם ישלח לבעל הרישום של סימן המסחר הנוגע בדבר הודעה על הצעתו לתקן את הפנקס מכוח סמכותו לפי סעיף 44 והבעל הרישום יחייב לערער עליה לפני בית המשפט העליון; הודעה על הצעת התיקון, עם השינויים שבו, תפורסם.

סדר התאמת רישומים

(ב) הוראה עצמו נפצע בחיקון המוצע רשאי להגיש התנגדותו לרשם, על יסוד הטענה שהוא מנוגד להוראות סעיף 44, החלטת הרשם בהתנגדות כאמור נתונה לערעור לפני בית המשפט העליון.

פרק ז': זכויותיו של בעל סימן מסחר

46. (א) רישומו התקף של אדם כבעל סימן מסחר יוכה אותו לשימוש ייחודי בסימן המסחר על הטובין שלגביהם נרשם הסימן ובכל הנוגע אליהם, בכפוף לכל תנאי וסייג הרשומים בפנקס.

(ב) היו כמה בני אדם רשומים כבעלים של סימני מסחר זהים, או זהים בעיקרם, לגבי טובין זהים, יהיו זכויותיו של כל אחד מהם כאילו היה הבעל הרשום היחיד של הסימן, אך לא יוכה הרישום איש מהם לעומת רעהו לשימוש ייחודי בסימן המסחר אלא במידה שהרשם או בית המשפט העליון קבעו לכל אחד את זכויותיו.

47. רישום לפי פקודה זו לא ימנע אדם מהשתמש שימוש אמת בשמו או בשם מקום עסקו, שלו או של קודמיו בעסק, או מהשתמש בהגדר אמיתי של מהותם או איכותם של טובין שלו.

48. (א) סימן מסחר רשום ניתן להעברה על ידי בעל הסימן ויכול לעבור מכוח הדין, בין יחד עם המוניטין של העסק בטובין שלגביהם רשום הסימן ובין בנפרד ממנו, ואולם רשאי הרשם לסרב לרשום העברה כאמור אם השימוש בסימן בידי הנעבר יש בו לדעת הרשם כדי להטעות את הציבור או אם ההעברה נוגדת לדעתו את חקנת הציבור.

(ב) לענין סעיף קטן (א), דין סימן מסחר שבקשה לרישום תלויה ועומדת, כדין סימן מסחר רשום.

49. (א) זכה אדם בסימן מסחר רשום מכוח העברה או מכוח הדין, יגיש לרשם בקשה לרשום את זכותו, ולאחר שהוכחה זכותו של המבקש להנחת דעתו של הרשם – ירשום אותו כבעל הסימן וירשום בפנקס, בדרך שנקבעה, את דבר ההעברה או כל מסמך הנוגע לאותה זכות.

(ב) כל החלטתה של הרשם לפי סעיף זה נתונה לערעור לפני בית המשפט העליון.
(ג) תעודה או מסמך שלא נרשמו בפנקס לפי סעיף זה לא יתקבלו לראיה בכל בית משפט, למעט בערעור לפי סעיף זה, להוכחת זכות לסימן מסחר, אלא אם הורה בית המשפט הוראה אחרת.

50. (א) רשאי בעל סימן מסחר רשום להרשות לאדם אחר (בסעיף זה – בעל רשות) להשתמש בסימנו לענין הטובין שלגביהם רשום הסימן, כולם או מקצתם.

(ב) לא יהיה תוקף לרשות אלא אם נרשמה לפי הוראות סעיף זה, ורשאי הרשם לרשום אותה בכפוף לתנאים ולהגבלות שייראו לו.

(ג) כל עוד בעל רשות משתמש בסימן לענין הטובין במהלך עסקו בהתאם לרשות ובכפוף לתנאים או להגבלות שבה, יראו את זכות השימוש בסימן בידי בעל הרשות כשימוש ייחודי בידי בעל הסימן.

רשות לשימוש בסימן

ד. הרשם רשאי לרשום רשות אם הוכח להנחת דעתו שהשימוש בסימן המסחר לענין הטובין שלגביהם מתבקש הרישום אינו נוגד את תקנת הציבור ואין בו כדי להטעות.

ה. הרשם רשאי להורות לרישום רשות, בטופס שנקבע, תוגש מאת בעל הסימן ומאת הבא להירשם כבעל רשות, והפרט, בין היתר, את:

- (1) היחסים בין בעל הסימן לבין הבא להירשם כבעל הרשות, לרבות מידת הבקורת של בעל הסימן על השימוש בו בידי בעל הרשות;
- (2) הטובין שלגביהם מתבקשת הרשות;
- (3) ההנאים או ההגבלות שיחולו על השימוש בסימן מכוח הרשות, אם תירשם;
- (4) תקופת הרשות, אם נתבקש רישומה לזמן קצוב.

(ב) הרשם רשאי לדרוש כל עסקי. ראיה או פרט שייראה לו מועיל לבירור הבקשה.

(ג) פרטים כאמור כסעיפים קטנים (א) ו-(ב), למעט פרטים שיירשמו, לא יהיו כתהלים לעיון הקהל.

52. (א) הרשם רשאי לשנות רישום רשות, בכל הנוגע לטובין שהרשות חלה עליהם ולהנאים או להגבלות שהרשות כפופה להם, אם בעל הסימן ביקש על כך בטופס שנקבע.

(ב) הרשם רשאי לבטל רישום רשות, אם בעל הרשות ביקש על כך בטופס שנקבע.

(ג) הרשם רשאי לבטל רישום רשות אם נתבקש על כך והוכח להנחת דעתו כי יש בקיום הרשות, או בשימוש בסימן המסחר בידי בעל הרשות, כדי לפגוע בתקנת הציבור או כדי להטעות.

(ד) לפני שהרשם יבטל לפי סעיף זה רישום רשות או ישנה את תנאיה, יתן לכל צד הנוגע בדבר הזדמנות להשמיע טענותיו.

(ה) בוטל רישום סימן או נמחק, בטלה גם רשות שניתנה לגביו.

(ו) הוראות סעיף זה לא יפגעו בהוראות סעיפים 38 עד 40.

53. החלטות הרשם מכוח סעיפים 50 עד 52 נתונות לערעור לפני בית המשפט העליון.

פרק ח': רישום סימני חוץ

54. (א) חתמה הממשלה על הסכם עם ממשלה של מדינת חוץ להגנה הדדית של סימני מסחר, ושר החוץ הודיע על כך, הרי כל עוד ההסכם בתקפו יהיה לכל אדם שביקש הגנה לסימן מסחר באותה מדינה, או לכא-כוחו החוקי או למי שהועבר לו הסימן, דין קדימה לרישום סימן המסחר שלו לפי פקודה זו על פני מבקשים אחרים, ובלבד שהגיש את בקשתו תוך ששה חדשים מיום שביקש הגנה במדינת החוץ.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) אינן באות לזכות את בעל הסימן המסחר לגבות פיצויים בשל הפרות שאירעו לפני התאריך שבו נרשם הסימן המסחר שלו בישראל למעשה.

(ג) רישומו של סימן מסחר לא ייפסל משום כך בלבד שסימן המסחר שימש בישראל בתקופת ששת החדשים האמורה בסעיף קטן (א).

55. (א) מי שהגיש במדינת האיגוד בקשה לרישום סימן מסחר וכן מי שבא במקומו כדין, רשאים לבקש רישום הסימן בישראל על פי הוראות סעיף זה, ולבקשתם יהיה דין קדימה לפני כל בקשה לרישום שהוגשה אחרי תאריך הגשת הבקשה בחוץ לארץ.
- (ב) בקשה לרישום על פי סעיף קטן (א) יש להגיש תוך ששה חודשים מתאריך הגשת הבקשה הראשונה לרישום הסימן.
- (ג) הוראות סעיף זה אין בהן כדי להקנות זכות לסיצוריים על הפרה שנעשתה לפני יום הגשת הבקשה לרישום הסימן בישראל.

56. בקשה לרישום סימן מסחר על פי סעיפים 54 או 55 תוגש כדרך שמגישים בקשה רגילה לפי סקודה זו.

פרק ט': הפרה

57. (א) בעל סימן מסחר רשום רשאי להגיש תובענה על הפרה; לא יזקק בית המשפט לתובענה על הפרה לגבי סימן מסחר שאינו רשום.
- (ב) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 59 לפקודת הגזיקין (נוסח חדש).²
58. כמשפט על הפרה יהיו קבילות ראיות על הנהג במסחר בדבר הן הטובין שסימן מסחר רשום לגביהם ועל סימני מסחר או הן שמשותפים בהם כדין אנשים אחרים לגבי טובין כאמור.
59. כמשפט על הפרה יהיה התובע זכאי לסעד בדרך של צו מניעה ולדמי נזק בנזקו על כל סעד אחר שבית המשפט הדין בדבר מוסמך לתיתו.

הנהג-ראיה

סעיפים

פרק י': עונשין

60. מי שתוך כוונה להונות עושה אחד המעשים האלה, או מנסה לעשותם או מסייע לאחר בעשייתם, דינו - מאסר שנה אחת או קנס 1500 לירות:
- (1) משתמש בסימן מסחר רשום או בחיקוי של סימן כאמור על טובין מהסוג שלגבי נרשם הסימן, והוא אינו בעל הסימן;
 - (2) מזכיר, מחסין לצרכי מכירה או מציג למכירה טובין הנשואים סימן שהשימוש בו הוא עבירה לפי פסקה (1);
 - (3) משתמש לשם פרסום טובין, בעתונות או כדרך אחרת, בסימן מסחר שנרשם כשורה על ידי אדם אחר לגבי טובין מאותו סוג;
 - (4) עושה, חזרת, מדפיס או מזכיר לוח, קטבעת, גלושה או דמות אחרת של סימן שנרשם כשורה או חיקוי אחר שלו, כדי לאפשר לאדם, זולת הבעל הרשום של הסימן, להשתמש בסימן או בחיקויו לגבי טובין מסוג הטובין שבעדם נרשם;
 - (5) עושה או גורם שיעשה רישום כחב בפנקס או כתב הנחזה בשוא כהעתק של רישום בפנקס, או מציג או מגיש כראיה כתב כאמור או גורם להצגתו או להגשתו, כידעו שהרישום או הכתב כחב.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 268.

61. לאחר הרשעה בעבירה כאמור בסעיף 60 רשאי בית המשפט, בין במקום הענשים שנקבעו ובין בנוסף עליהם, ליתן ציווי כדי למנוע את הישנותה של העבירה.

62. בית המשפט שלפניו הובא אדם לדין בשל עבירה לפי סעיף 60 רשאי לצוות על תיקומו או על השמדתם של טובין, של חמרי עטיפה, אריזה או פרוסום, ושל גלופות, מטבעות וציוד וחומר אחר להדפסת הסימן או התמרים האחרים שנעברה בהם העבירה.

63. הטוען כי סימן מסחר פלוני רשום ואין הדבר כן, דינו – קנס 750 לירות על כל עבירה; "טוען", לענין זה – משתמש לגבי סימן מסחר במלה "רשום" או במלים שמשמע מהן, במפורש או מכללא, שהושג רישום לסימן המסחר.

פרק א"א: ראיות וסדרי דין

64. בכל הליך משפטי בדבר סימן מסחר רשום תהא העובדה שפלוני רשום כבעל סימן המסחר ראיה לכאורה לתוקף הרישום המקורי של סימן המסחר ולכל העברותיו שלאחר מכן.

65. תעודה הנחזית חתומה ביד הרשם, לענין רישום או לענין כל דבר שהוא מוסמך לעשותו לפי פקודה זו או תקנות שהותקנו לפיה, תהא ראיה לכאורה לעשיית הרישום ולתכנו ולעשיית הדבר או לאי-עשייתו.

66. כל מקום שניתנה לרשם בפקודה זו או בתקנות שהותקנו לפיה סמכות שבשיקול דעת או סמכות אחרת, לא יפעיל הרשם את הסמכות כנגד המבקש רישום או כנגד הבעל הרשום של סימן המסחר אלא לאחר שנתן למבקש או לבעל הרשום הזדמנות להשמיע דברו, אם דרשו זאת ממנו תוך הזמן שנקבע.

67. ככפוף לכל תקנה לפי פקודה זו, יהיו הראיות כהליכים לפני הרשם בתצהיר לפי סעיף 15 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, או בהצהרה שניתנה בחוץ לארץ לפי דיני מקום נתינתה – כל עוד לא הורה הרשם אחרת, אולם רשאי הרשם, אם נראה לו הדבר, לגבות עדות בעל פה במקום ראיה שבכתב או בנוסף לראיה כאמור, וכן רשאי הוא להרשות שהמצהיר ייחקר חקירה שכנגד.

68. לרשם יהיו הסמכויות של שופט בית משפט שלום לכפיית התייצבותו של עד לפניו ולשמיעת עדותו.

69. בכל דיון לפני הרשם רשאי הוא לפסוק לבעל דין הוצאות הנראות לו סבירות.

פרק י"ב : אגרות התקנות

70. על בקשות, רישומים ודברים אחרים שלפי פקודה זו, ישולמו אגרות כפי שנקבע בתקנות. **אגרות**
71. שר המשפטים רשאי להתקין תקנות הקובעות סדרי דין לערעורים, להתנגדותות, **תקנות הסדר** לבקשות ולהעברות לבית המשפט העליון לפי פקודה זו.
72. בכפוף להוראות פקודה זו רשאי הרשם, באישור שר המשפטים, להתקין תקנות, **תקנות הרישום** לקבוע טפסים ולעשות כל דבר שיראה מועיל לענינים אלה:
- (1) הסדרת הגהל לפי פקודה זו;
 - (2) קביעת האגרות שישולמו לפי פקודה זו;
 - (3) סיווג טובין לענין רישום סימני מסחר;
 - (4) עשייתם או דרישתם של העתקי סימני מסחר ותעודות אחרות;
 - (5) הבטחתם והסדרתם של הפרסום, המכירה, ההפצה של העתקי סימני מסחר ותעודות אחרות בדרך שהרשם יראה מתאימה;
 - (6) הסדרת כל פרט אחר של עבודת המשרד בעניני סימני מסחר; ומל דבר הנתון לסיקוח הרשם לפי פקודה זו.

יעקב ש' שמירא
שר המשפטים

לוח השוואה

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הכעף החדש	הסעיף הקודם
32	(1)21	השם	1
33	(2)21	1	2
34	(3)21	2	א2
35	(3)21 תנאי	3	ב2
41	22	4	3 רישה
49	23	5	3 סיפה
37	24	הושמט	4
38	(1)25—(4)	6	5
39	(5)25	7	6
40	(6)25	8	7 (1), (2)
46	26	9	7 (3)
36	27	10	7 (4)—(6)
43	(1)28	11	8
44	(2)28	12	א8
45	(3)28	13	9
64	29	14	10
הושמט	30	15	א10
42	31	17	11 (1)
65	32	18	11 (2)
63	33	19	11 (3)
57	34	20	11 (4)
58	35	16	א11
47	36	21	12
59	37	23	13
60	(1)38	24	14 (1)—(4)
61	(2)38	25	14 (5)—(9)
62	39	26	15 (1) רישה
66	40	27	15 (1) סיפה
69	א40	28	15 (2)
67	ב40	22	16
68	א40	29	17
54	41	30	18
55	א41	48	19
56	42	50	א19
71	45	51	ב19
72	46	52	ג19
70	47	53	ד19
הושמט	48	31	20